

Νεκρολογία για Μιλτιάδη Αλεβίζο

70 καταραμένος κορωνοϊός δεν κάνει διακρίσεις. Παρά τους αρνητές του προσβάλλει και σε ένα ποσοστό –μικρό ευτυχώς– σκοτώνει αδιακρίτως συναδέλφους, φίλους και συγγενείς. Σκληρή και αδυσώπητη η μοίρα για τους θανόντες. Επί σειρά ημερών ο ασθενής μένει απελπιστικά μόνος χωρίς μια φιλική ή συγγενική παρουσία δίπλα του. Ο φόβος που προκαλεί η μεγάλη μεταδοτικότητα του ιού επικρατεί ως σκληρή λογική. Η εντατική ή αλλιώς ΜΕΘ πρέπει να προστατευτεί, όπως και οι εργαζόμενοι σε αυτήν. Αυτό το «τυχερό» έλαχε και στον συνάδελφο, συνεργάτη και φίλο Μιλτιάδη Αλεβίζο.

Με τον Μίλτο συνεργαστήκαμε αρμονικά από την εποχή της ίδρυσης της ΔΕΒΕ και μετέπειτα σε όλες τις φάσεις. Ήμασταν με τον αείμνηστο Νίκο Παπάζογλου, τον Μίλ. Αλεβίζο και τον Αν. Σπηλιώπουλο από τα ιδρυτικά μέλη της ΔΕΒΕ, οι μόνοι παθολόγοι τότε που είχαμε κάνει μετεκπαίδευση στο εξωτερικό στη διαβητολογία. Συνυπήρξαμε επανειλημμένως με τον Μίλτο στο ΔΣ της ΔΕΒΕ και σε συνέδρια, όπου είχα την ευκαιρία να γνωρίσω την ευθυκρισία, την ανυπόκριτη ειλικρίνεια και την ανιδιοτελεία του. Όταν συζητούσαμε στο ΔΣ για την ίδρυση διαβητολογικού περιοδικού (Τα Ελληνικά Διαβητολογικά Χρονικά) και είχαμε οι περισσότεροι έναν φυσιολογικό διαταγμό για το εγχείρημα, ο Μίλτος είπε με αποφασιστικότητα και θάρρος «Ναι, πρέπει να κυκλοφορήσουμε το περιοδικό», κι έτσι προχωρήσαμε στην έκδοσή του. Ο Μίλτος διετέλεσε και πρόεδρος της ΔΕΒΕ την τριετία 1996-99 και υπήρξε σε όλα άψογος.

Κατά τα τέσσερα χρόνια που ήμουν διευθυντής της Α΄ Προπαιδευτικής Παθολογικής Κλινικής, δεν αναμίχθηκα καθόλου στο Διαβητολογικό Εξωτερικό Ιατρείο που λειτουργούσε με υπεύθυνο τον Μίλτο και στενό συνεργάτη του έναν άλλο μεγάλο άτυχο αυτής της ζωής, τον αείμνηστο Φώτη Ηλιάδη. Είχα απόλυτη εμπιστοσύνη και στους δυο. Τους διαμόρφωσα μάλιστα πρόγραμμα ηλεκτρονικής καταγραφής και παρακολούθησης των διαβητικών ασθενών με το FileMakerPro 2 για να γλιτώσουν από τις κάρτες. Ο Μίλτος ήταν πολύ καλός παθολόγος και βαθύς γνώστης της διαβητολογίας, άριστος δάσκαλος, φιλικός με τους φοιτητές αλλά χαμηλών τόνων. Δεν του άρεσε η επίδειξη και η αυτοδιαφήμιση. Μιλούσε μόνο όταν είχε κάτι το σημαντικό να πει. Πιο πολλά ήξερε και λιγότερο μιλούσε. Είχε, όμως, άδικο θάνατο.

Δυστυχώς στις συνθήκες που ζούμε, με εννέα άτομα επιρρεπόμενα σε κάθε κηδεία, καλά-καλά δεν χωρούν ούτε οι συγγενείς. Έτσι δεν μπορούμε να τον αποχαιρετίσουμε, όπως θα θέ-

λαμε κι όπως το αξίζει. Ο Μίλτος ήταν άριστος οικογενειάρχης με πολύ καλά παιδιά και μια ισάξια σε προτερήματα σύζυγο. Αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω προς την Άρια και σε όλους τους δικούς του τα θερμά μου συλλυπητήρια. Δυστυχώς η ζωή είναι μερικές φορές σκληρή. Αλλά την παλεύ-

ουμε. Κοινή εξάλλου είναι η μοίρα των ανθρώπων. Για τον Μίλτο είμαι βέβαιος ότι θα έχει καλό παράδεισο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ
Πρώην διευθυντής της Α΄ ΠΡΠ Κλινικής

